

Sygn. akt I C 260/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Tadeusz Dereń

Protokolant Anna Winiarska-Kania

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 grudnia 2013 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa Ł. S.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 14.160 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda Ł. S. kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 10 listopada 2012 roku;

II. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą W. na rzecz powoda Ł. S. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od kwoty 260 zł od dnia 17 grudnia 2012 roku i od kwoty 100 zł od dnia 19 marca 2013 roku;

III. dalej idące powództwo oddala;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.615,13 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Sygn. akt I C 260/13

UZASADNIENIE

Powód Ł. S. wniósł pozew o zasądzenie od strony pozwanej (...) Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 13 800 zł tytułem dopłaty do przyznanego zadośćuczynienia w związku ze szkodą osobową z dnia 14.09.2012r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4.11.2012r. do dnia zapłaty, kwoty 360 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia z ustawowymi odsetkami od kwoty 260 zł od dnia 17.12.2012r. do dnia zapłaty i od kwoty 100 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4800 zł oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu podał, że w dniu 14.09.2012r. na ulicy (...) w miejscowości S. doszło do zdarzenia, w którym kierujący samochodem osobowym marki B. nr rej. (...) posiadający polisę OC w pozwanym towarzystwie, uderzył w tył samochodu marki A. nr rej. (...), w wyniku czego obrażeń ciała doznał powód kierujący najechanym samochodem. W następstwie tego zdarzenia powód trafił do (...) w P., gdzie po przeprowadzeniu badań stwierdzono u powoda skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa. Zalecono powodowi noszenie kołnierza ortopedycznego oraz dalsze leczenie specjalistyczne. Zgłoszenie szkody pozwanemu miało miejsce pismem z dnia 3.10.2012r., w którym sprecyzowano wysokość zadośćuczynienia na kwotę 15 000 zł oraz koszty leczenia na kwotę 35 zł.

Strona pozwana przyznała zadośćuczynienie w kwocie 1200 zł oraz zwrócono powodowi koszty zakupu kołnierza ortopedycznego w kwocie 35 zł. Pismem z dnia 16.11.2012r. powód zwrócił się do pozwanego o dalsze zadośćuczynienie

w łącznej kwocie 15 000 zł oraz zwrot dalszych kosztów leczenia w kwocie 360 zł. Strona pozwana uznała część kosztów leczenia w kwocie 100 zł oraz odmówiła wypłaty dalszego zadośćuczynienia.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa podnosząc, że wypłacona powodowi kwota tytułem zadośćuczynienia jest kwotą odpowiednią utrzymaną w rozsądnych granicach i odpowiadającą przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa zwłaszcza, że uszczerbek na zdrowiu powoda został określony na poziomie 2%. Przedmiotowa kolizja nie była tragiczna w skutkach dla powoda, gdyż w jej wyniku został tylko minimalnie wgnieciony zderzak pojazdu powoda. Nadto, o rozmiarze krzywdy powoda świadczy również fakt, iż już 23 września 2012r. (8 dni po kolizji) powód brał udział w meczu piłkarskim na pozycji obrońca/pełnomocnik, a w związku z tym dolegliwości bólowe nie mogły być tak dotkliwe, jak to opisano w pozwie, skoro powód był w stanie biegać po boisku przez około 90 minut. Pozwany nie jest też w stanie określić czy usługi rehabilitacyjne wskazane w rachunku nr (...) pozostają w związku z kolizją z dnia 14.09.2012r. Zasądzenie odsetek ustawowych winno nastąpić od kwoty zadośćuczynienia dopiero od daty wyrokowania, zaś żądanie przez pełnomocnika powoda kwoty 4800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego jest wygórowane, gdyż nie uzasadnia tego nakład pracy pełnomocnika oraz też zawiły charakter sprawy.

W wyniku postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 września 2012r. w miejscowości S. powód Ł. S. uczestniczył w kolizji drogowej jako kierujący samochodem osobowym marki A. (...), której sprawcą był kierujący samochodem osobowym marki B. numer rejestracyjny (...), uderzając w tył samochodu powoda. W chwili zdarzenia powód miał zapięte pasy bezpieczeństwa oraz poczuł gwałtowne szarpnięcie do przodu a następnie uderzył głową o zagłówek siedzenia. Sprawcę zdarzenia komunikacyjnego i stronę pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego obowiązująca w dniu zdarzenia. Odpowiedzialność za skutki wypadku przyjęła strona pozwana przeprowadzając postępowanie likwidacyjne i wypłacając powodowi kwotę 1200 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę łączną 135 zł tytułem kosztów leczenia.

/dowód: - przesłuchanie powoda k. 130,

- akta szkody strony pozwanej,

- oświadczenie M. Z. z 14.09.12r. k. 9/.

Na miejsce kolizji nie było wzywane pogotowie ani też policja, gdyż sprawca zdarzenia sporządził oświadczenie o przyczynie kolizji drogowej. W następstwie zdarzenia, po około 2-3 godzinach, powód zaczął odczuwać dolegliwości bólowe karku i głowy i tego samego dnia zgłosił się do (...) w P., gdzie wykonano rtg odcinka szyjnego kręgosłupa stwierdzając skrzywienie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa oraz naciągnięcie więzadła szyjnego nadkolecowego. Zalecono powodowi środki przeciwbólowe oraz stosowanie kołnierza ortopedycznego na szyję, który powód nosił przez okres trzech tygodni do miesiąca, a nadto dalsze leczenie specjalistyczne, które powód kontynuował i był w tym celu konsultowany przez lekarza ortopedę i neurologa. W okresie od 29.10.2012r. do 13.11.2012r. powód uczestniczył w zabiegach rehabilitacyjnych - ultradźwięki, laseroterapia, krioterapia miejscowa na kręgosłup szyjny i koszt tych zabiegów wynosił 260 zł. W dniu 28 lutego 2013r. powód był konsultowany przez lekarza ortopedę w przychodni (...) s.c. w K. i z tego tytułu poniósł koszty w kwocie 100 zł. Zabiegi rehabilitacyjne, w których uczestniczył powód oraz konsultacja u lekarza ortopedy pozostawały w związku przyczynowym z kolizją z dnia 14.09.2012r. Do chwili obecnej powód odczuwa okresowo bóle głowy i kręgosłupa szyjnego, drętwienie palców obu dłoni i sztywnienie karku przy siedzącej pracy, zaś dolegliwości tych nie odczuwał przed wypadkiem. Powód brał udział w meczu piłkarskim w dniu 23.09.2012r. jako zawodnik drużyny, była to gra pasywna polegająca tylko na chodzeniu i kopaniu piłki.

/dowód: - przesłuchanie powoda k.130,

- akta szkody strony pozwanej,

- karta informacyjna leczenia powoda k. 10,
- karta konsultacyjna leczenia ortopedy z 26.10.2012r.,k. 18 i z dnia 28.02.2013r. k. 23,
- zaświadczenie (...) Centrum Fizjoterapii (...) z 7.12.2012r. k. 24,
- rachunek nr (...) z 13.11.12r. k. 20,
- rachunek nr (...) z 25.10.12r. k. 21,
- rachunek nr (...) z 14.02.13r. k. 25,
- opinia biegłych H. A. i M. J. k. 73/.

Pismem z dnia 3.10.2012r. Centrum (...) we W. - jako pełnomocnik powoda - zgłosiło szkodę stronie pozwanej domagając się kwoty 15 000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego z tytułu krzywdy doznanej w wyniku wypadku z dnia 14.09.2012r. oraz kwoty 35 zł tytułem kosztów leczenia. Powyższe pismo wpłynęło do strony pozwanej dnia 9.10.2012r. Strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 1200 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 35 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia (zakup kołnierza ortopedycznego). Następnie pismem z dnia 16.11.2012r. pełnomocnik powoda wezwał ponownie stronę pozwaną do zapłaty dalszej kwoty tytułem zadośćuczynienia w wysokości 13 800 zł oraz kosztów leczenia w kwocie 360 zł. W odpowiedzi pozwany uznał roszczenie w kwocie 100 zł z tytułu kosztów leczenia - rachunek nr (...) - odmawiając wypłaty dalszych kwot.

/dowód:- przesłuchanie powoda k. 130,

- akta szkody strony pozwanej,
- zgłoszenie szkody z 3.10.2012r. k. 11,
- pismo pozwanego z 22.10.2012r. k. 14,
- wezwanie do zapłaty z 16.11.2012r. k. 16,
- pismo pozwanego z 30.11.2012r. k. 22/.

W wyniku wypadku z dnia 14.09.2012r. powód doznał urazu głowy i odcinka szyjnego kręgosłupa z zespołem bólowym szyjnym z zaznaczonym ograniczeniem ruchomości i rwą barkowo-ramieniową parestetyczną powodującą uszczerbek na zdrowiu powoda w wysokości 5%. Wypadek komunikacyjny z dnia 14.09.12r. skutkuje do chwili obecnej dolegliwościami bólowymi kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parestezjami kończyny górnej prawej, szczególnie w zakresie unerwienia przez nerw łokciowy (palców IV i V) i dolegliwości te nasilają się przy dłuższej jeździe samochodem oraz przy zmianach pogodowych. W przyszłości będzie wskazane leczenie usprawniające.

/dowód: - opinia biegłych H. A. i M. J. k. 73/.

Sąd zważył co następuje:

Bezspornym jest w sprawie, iż w dniu 14.09.2012r. w miejscowości S. powód Ł. S. uczestniczył w kolizji drogowej jako kierujący samochodem osobowym marki A. (...), której sprawcą był kierujący samochodem osobowym marki B., uderzając w tył samochodu powoda. Strona pozwana nie kwestionowała okoliczności zdarzenia oraz przyjęła odpowiedzialność z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia posiadacza pojazdu mechanicznego - sprawcy wypadku komunikacyjnego - za skutki wypadku, wypłacając powodowi zadośćuczynienie w kwocie 1200 zł oraz koszty leczenia w łącznej wysokości 135 zł.

Zgodnie z przepisem art. 445§1 k.c. Sąd może, w wypadkach wskazanych w art. 444 k.c. przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Ze względu na niewymierność krzywdy określenie w konkretnym przypadku odpowiedniej sumy pozostawione zostało sądowi, zaś Sąd korzysta z daleko idącej swobody z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Pojęcie krzywdy mieści w sobie wszelkie ujemne następstwa uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia zarówno w postaci doznanych cierpień fizycznych jak i psychicznych. Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego, zaś zadośćuczynienie przewidziane w art. 445§1 k.c. ma charakter kompensacyjny. Wysokość zadośćuczynienia musi przedstawiać jakąś ekonomiczną odczuwalną wartość, nie może jednak spełniać funkcji źródła dochodu poszkodowanego, a jedynie wynagrodzić mu doznany ból i cierpienie. Kwotowe oznaczenie należnego zadośćuczynienia, według poglądów zarówno w orzecznictwie jak i literaturze powinno być utrzymane w rozsądnych granicach z uwzględnieniem doznanej krzywdy jak i aktualnych stosunków majątkowych oraz poziom życia społeczeństwa, co zdaniem Sądu nie podważa w żaden sposób kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia. Z dokumentacji medycznej powoda oraz opinii biegłych - neurologa i z zakresu ortopedii - wynika jednoznacznie, że powód w wyniku wypadku z dnia 14.09.2012r. doznał urazu głowy i urazu odcinka szyjnego kręgosłupa - z zespołem bólowym szyjnym pourazowym z zaznaczonym ograniczeniem ruchomości i rwą barkowo- ramienną parestetyczną. Trwały uszczerbek na zdrowiu powoda pozostający w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 14.09.2012r. wynosi 5%. Jak wynika z opinii biegłych oraz przesłuchania powoda, wypadek z dnia 14.09.2012r. skutkuje do chwili obecnej dolegliwościami bólowymi kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parestezjami kończyny górnej prawej, szczególnie w zakresie unerwienia przez nerw łokciowy (palców IV i V), okresowymi bólami głowy i karku, drętwieniem palców obu dłoni, zwłaszcza przy pracy siedzącej oraz przy zmianach pogodowych, zaś w przyszłości wskazane będzie dalsze leczenie usprawniające.

Zatem mając na uwadze wszystkie podniesione wyżej okoliczności, w tym rozmiar doznanych przez powoda cierpień fizycznych i psychicznych, konieczność ograniczenia aktywności życiowej w związku z występującymi bólami kręgosłupa w odcinku szyjnym i z jego ograniczeniami ruchomości biernej i czynnej, doznany bólem podczas leczenia, młody wiek powoda, aktualne dolegliwości pozostające w związku z przyczynowym z wypadkiem z dnia 14.09.2012r. oraz konieczność leczenia usprawniającego w przyszłości i trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5%. Sąd uznał za odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego należnego powodowi kwotę 11 200 zł w nawiązaniu również, co wskazano wyżej, zarówno do zasobności społeczeństwa i przeciętnego poziomu życia, mając na uwadze także wysokość sum zasądzonych w podobnych przypadkach w tut. Sądzie.

W związku z powyższym, ustaloną wysokość zadośćuczynienia pieniężnego należnego powodowi w kwocie 11 200 zł należało zmniejszyć o kwotę 1200 zł, którą pozwana wypłaciła powodowi, a w związku z tym, tytułem dalszego zadośćuczynienia zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 10 000 zł. Wbrew stanowisku pozwanego okoliczność, że powód brał udział po wypadku w meczu piłkarskim jako zawodnik drużyny nie ma żadnego wpływu na ustalenie należnego powodowi zadośćuczynienia, gdyż strona pozwana nie wykazała, by w wyniku tej gry pogorszył się stan zdrowia powoda lub udział w meczu przyczynił się do zwiększenia dolegliwości bólowych powoda, a jak wynika z przesłuchania powoda, udział w meczu polegał głównie na chodzeniu i kopaniu piłki, gra była pasywna zaś powód bardzo uważał na kręgosłup szyjny. Odnośnie odsetek ustawowych od zasądzonej kwoty Sąd uwzględnił odsetki od kwoty 10 000 zł od dnia 10 listopada 2012r., gdyż pismem z dnia 3.10.2012r. (pismo wpłynęło do pozwanego dnia 9.10.2012r.) powód zgłosił szkodę osobową, jednocześnie domagając się zapłaty kwoty 15 000 zł tytułem zadośćuczynienia zaś zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, U. F. G. i. P. B. U. K. (Dz. U. 2003.124.1152 ze zm.) w zw. z art. 817 k.c. zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Wbrew twierdzeniom pozwanego w przedmiotowej sprawie nie można przyjąć, by odsetki należały się dopiero od dnia wyrokowania i w związku z tym, zgodnie z cyt. wyżej przepisami w zw. z art. 455 k.c. i art. 481 k.c., należało uwzględnić odsetki od dnia 10.11.2012r. tj. po upływie 30 dni od wezwania z dnia 3.10.2012r. (zgłoszenie szkody). W przedmiotowej sprawie brak okoliczności wskazanych w art. 14 ust 2 w/w ustawy z dnia 22.05.2003r.

uniemożliwiających wypłatę świadczenia w terminie 30 dni i gdyby strona pozwana rzetelnie i w sposób profesjonalny oceniła stan poszkodowanego, niewątpliwie powyższy termin byłby zachowany.

Na podstawie przepisu art. 444 k.c. uwzględniono kwotę 360 zł tytułem kosztów leczenia - konsultacji lekarskiej z dnia 28 lutego 2013r. na kwotę 100 zł i kwotę 260 zł za usługi rehabilitacyjne - uznając, że te wydatki, w okolicznościach niniejszej sprawy, były konieczne i celowe, pozostające w związku przyczynowym z kolizją z dnia 14.09.2012r. Wskazać bowiem należy, że pojęcie "wszelkie koszty" z art. 444 k.c. oznacza koszty różnego rodzaju, których nie da się z góry określić, a których ocena, na podstawie okoliczności sprawy, należy do Sądu (vide: wyrok SN z 9.01.2008r. (...)) Wobec powyższego Sąd uznał, że zarówno konsultacja lekarska lekarza ortopedy jak i zabiegi rehabilitacyjne były obiektywnie potrzebne i uzasadnione, co wynika nie tylko z przesłuchania powoda ale również z opinii biegłych sądowych. Wskazać nadto należy, iż wprawdzie rachunek za konsultację lekarską na kwotę 100 zł został wystawiony w dniu 14 lutego 2013r. (k. 25), zaś karta konsultacyjna lekarza ortopedy jest z dnia 28 lutego 2013r., ale dotyczą one konsultacji u tego samego lekarza ortopedy, zaś różne daty ich wystawienia zostały szczegółowo wyjaśnione przez powoda podczas jego przesłuchania i okoliczność ta nie ma żadnego wpływu na zasadność roszczenia powoda w tym zakresie.

Odnośnie odsetek ustawowych, Sąd uwzględnił odsetki od kwoty 100 zł od dnia 19 marca 2013r. tj. od dnia następnego po doręczeniu odpisu pozwu stronie pozwanej (k.31 akt), zaś od kwoty 260 zł od dnia 17 grudnia 2012r., gdyż przesądowym wezwaniem do zapłaty z dnia 16.11.2012r., które wpłynęło do pozwanego w dniu 21 listopada 2012r., zaś termin zapłaty został oznaczony na 7 dni, strona pozwana została wezwana do zwrotu kosztów leczenia w wysokości 360 zł, przy uwzględnieniu przepisu art. 455 k.c. w zw. z art. 481 k.c. Również podnieść należy, że wprawdzie powód korzystał z płatnych zabiegów rehabilitacyjnych, ale miało to uzasadnienie, gdyż takie zabiegi są najbardziej skuteczne bezpośrednio po doznanym urazie, a nie po kilku czy kilkunastu miesiącach od wypadku, gdyż jak wynika z przesłuchania powoda, termin zabiegów z ubezpieczenia społecznego został wyznaczony dopiero w styczniu 2014r. Dalej idące powództwo- co do części roszczenia głównego i w zakresie odsetek - podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając przy przyjęciu, że powód wygrał w 0,73% (10 360 zł : 14 160 zł), zaś strona pozwana wygrała w 0,27%, a zatem należne powodowi koszty to 3267,72 zł (0,73% x 4476,34 zł obejmujące 708 zł opłaty sądowej, 1351,34 zł koszty biegłych, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 2400 zł kosztów zastępstwa), zaś stronie pozwanej 652,59 zł (0,27% x 2417 zł obejmujące 2400 zł kosztów zastępstwa i 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa) i w związku z tym należało zasądzić na rzecz powoda kwotę 2615,13 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu (3267,72 zł - 652,59 zł). Sąd nie uwzględnił koszty zastępstwa pełnomocnika powoda w kwocie 4800 zł tj. dwukrotności stawki minimalnej uznając, że brak było podstaw do zasądzenia tej opłaty w zwiększonej stawce, gdyż przedmiotowa sprawa nie należała do zawiłych, a nie uzasadniał tego również jakiś szczególny nakład pracy profesjonalnego pełnomocnika.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, należało orzec jak w sentencji.